

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quām extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de

Romæ, M. DCC. XIX.

Casus I. Argumentum. Patronus potest recipere Candelam in die Purificationis à Monachis Cisterciensibus, illam sponte dantibus, & exigere ab illis ea, quæ sibi competunt ratione Jurispatronatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72172](#)

COMMENTARIUM.

Ex hoc Canone sequens deducitur conclusio.

PATRONI OCCASIONE JURISPATRONATUS A MONASTERIIS ORDINIS CISTERCIENSIS QUIDQUAM EXIGERE NON POSSUNT, NEC IN DOMIBUS ORDINIS CARNES COMEDERE, NEC MULIERES INTRODUCERE \Rightarrow Quam conclusionem probant etiam Canon. IV. Par. I., Canon XXVII. Par. II., & Canon V. & XII. Par. V., & omnes Autoritates ibi in Commentario relatæ, quibus addo Cherybin. in Compendio hic; & R.P.D. Petra in Comment. hujus Constitutionis num. 3. Roderic. quæst. Canon. de Regul. tom. I. quæst. 48. art. I. Tondut. quæst. benef. tom. I. par. I. cap. 10. n. 9. & tom. 2. verb. Monasteria Regularium n. 49.

I. Continuò vexabantur Abbates, & Monaci Cistercienses à Patronis, & eis inferebantur quamplurima gravamina, dum Patroni, aut illi, qui habebant Advocatiam, & Custodiam eorumdem Monasteriorum, extorquebant ab ipsis pro eorum libito bladum, frumentum, evictiones, animalia &c., in eorumdem Monachorum Domibus, & Monasteriis vescebantur carnibus, & introducebant mulieres cum maximo periculo, & ipsorum detrimento; Hinc Gregorius IX. Monachorum quietis, ac indemnitatí prospicere volens; et si respectu cuiuscumque Ecclesiæ Patronalis essent à supradictis Canonibus interdictæ Patronis hujusmodi indebitæ exactiones, tamen hic specialiter eis prohibuit quidquam exigere à præfatis Abbatibus, & Monachis; vesci carnibus in eorum Monasteriis, aut Domibus; ac in ea introducere fœminas; ut sic à publicis, & mundanis conspectibus separati, idem Religiosi omnino servire Deo valeant liberius, & lascivendi opportunitate sublata, eidem corda sua, & corpora, in omni sanctimonia diligentius custodire, uti loquitur Bonifacius VIII. in cap. unic. de Stat. regul. in 6.

Quoad hanc Conclusionem sequentes examinantur Casus.

ARGUMENTUM.

Patronus potest recipere Candelam in die Purificationis à Monachis Cisterciensibus illam spontè dantibus; & exigere ab illis, ea, quæ sibi competunt ratione Jurispatronatus.

SUMMARIUM.

- 1 Gregorius IX. liberavit Monachos Cistercienses à molestiis Patronorum.
- 2 Patronus non est prohibitum recipere Candelam, die Purificationis, aut aliud à Cisterciensibus spontè dantibus.
- 3 Patronus exigere potest à Cisterciensibus retentionem scamni propè Altare majus Ecclesiæ Patronalis; & hujusmodi retentio non est ei deneganda; Amplia, ut num. 7.

- 4 Laicus Nobilibus non solùm permitta est retentio sedilis in Ecclesia, sed etiam illud expostulando denegari non valet.
- 5 Cæmoniale facit legem, & pro lege est servandum.
- 6 Retentio scamni in Ecclesia est effectus consecutivus, & promanans à jurepatronatus.
- 8 Patronus non est privandus scanno in Ecclesia absque justa, & rationabili causa. Amplia, ut n. 9.
- 10 Patronus exigere potest à Cisterciensibus, aut à Rectore Ecclesiæ Patronalis notificationem omnium litionum Censum spectantium ad eorum Monasterium, ac consignationem notula instrumentorum & iurum concorrentium dotem ejusdem Monasterii.
- 11 Potest etiam exigere ab eisdem Religiosis alimenta in casu inopie; & alia jura de quibus, num. 12.
- 13 Gregorius IX. non prohibuit exigere à Cisterciensibus ea, quæ de jure competit Patronis ratione jurispatronatus.

CASUS

C A S U S I.

Occasione Festivitatis Purificationis accedens Patronus ad Ecclesiam Monasterii Monachorum Cisterciensium de ejus jure patronatus, ad audiendam Concionem, quæ ibidem tenebatur in laudem Beatissimæ Virginis, instet pro elargitione Candelæ, quam Monachi quolibet anno ipsi sponte tradebant; pro retentione scamni prope Altare majus; pro notificatione omnium luitionum censuum spectantium ad Monasterium, ac pro consignatione notulæ instrumentorum, & jurium concernentium dotem ejusdem Monasterii. Non repugnabant Monachi tradere Patrōno solitam Candalam, solum renuebant cætera supradicta præstare; queritur an Monachi ad ea tenentur, seu an Patronus possit ab ipsis ea omnia exigere.

I Dispositio hujus Canonis negativam responsionem suadere videtur dum Gregorius IX. liberavit Monachos Cistercienses à molestiis Patronorum, prohibens his quicquam pro libito exigere ab illis occasione juris patronatus.

Sed veritas est in contrarium; Siquidem quod attinet ad Candalam, potest Patronus die Purificationis illam legitimè recipere à Monachis; quia prohibetur ab hoc Canone exigere, quod est propriè ab invitis extorquere, non verò inhibetur Patronis aliquid recipere à Cisterciensibus sponte dantibus; ut optimè animadvertisit Cherubin. in compendio Bulgar. ad hanc Constitutionem VII. Gregorii IX. pag. mibi 15.

3 Quo verò spectat ad alias prætentiones ejusdem Patroni, iste certò quidem exigere valet à präfatis Monachis, ut retineatur pro se, & eis de sua Familia, scamnum prope Altare majus Ecclesiæ Patronalis; Hujusmodi namque scamni retentio, non solum est conformis dispositioni juris Canonici concedentis digniori usum sedilium, in Ecclesiis, & omnimodam präcedentiam in sessionibus, & in quolibet alio actu per Text. in cap. statuimus de major. & obedien. cap. cum olim de consuetud. ibique Gloss. verb. sessionibus Ciarlin. tom. 2. controv. 119. n. 8. & n. 54. Gratian. cap. 210. num. 13. Rot. decis. 4. ex

num. 29. ad 33. coram Ottobon., & in Pampilonen. Præminentiarum 26. Junii 1702. §. Et seriatim, coram Reverendissimo Molines.

4 Præcipuè Laicis sanguinis nobilitate präfulgentibus, quibus non solum permitta est retentio sedilis in Ecclesia, sed illud expostulando denegari non valet, cum id peculiariter sit präscriptum in Cæremoniali lib. 2. cap. 13., in quo conceduntur hujusmodi Sedes Nobilibus, atque illustribus viris, dummodo extra Chorum, vel Presbyterium collocentur, ut per præcisa verba decernitur, ibi = Sedes autem pro Nobilibus, atque illustribus viris Laicis, plus minusve pro cuiusve dignitate, & gradu ornatas decer extra Chorum, & Presbyterium collocari juxta Sacrorum Canonum präscriptum, laudabilisque antiquæ disciplinae documenta, jam inde ab Exordiis Christianæ Religionis introducta, ac longo observata = Quod quidem Cæremoniale, cum fuerit à Clemente VIII. confirmatum, & extensum per universum Orbem Catholicum facit legem, ac pro lege servandum esse in omnibus Ecclesiis firmavit Card. de Lac. in Miscell. disc. 37. n. 10. Rot. dec. 647. n. 3. par. 4. tom. 3. rec.

6 Verum etiam eadem retentio scamni est effectus consecutivus, & promanans à Jure patronatus, vigore cujus competit patrono honor, & præminentia, & consequenter ipse Primus in Ecclesia Patronali, sive Seculari, sive Regulari sedere debet, & præ ceteris sede nobilitati honorandus, ut firmavi superius Par. I. Can. I. & II. Cas. I. n. 4. & Can. IV. Cas. VII. n. 13.

7 Eoque magis cum probet se per quadragenariam, inò per immemorabilem conuentudinem esse in possessione retinendi scamnum in designato loco prædictæ Ecclesiæ; in qua possessione proinde venit manutendus. Giovagnon. conf. 8. n. 12. & 23. Ciarlin. controv. 119. n. 9. Manriq. tract. de Præced. q. 5. n. 4. & quæst. 18. per tot. Palm. Nep. consult. 30. n. 11. Pignatell. consult. 7. n. 23. tom. 1. & consult. 48. num. 1. tom. 7. Sanfelic. decis. 333. per tot. Rot. in Pampilonen. Præminentiarum 7. Martii 1701. §. Iterum coram R.P.D. dell' Olmo, & 26. Junii 1702. §. Certius, cor. Reverendissimo Molines, & in Baren. scamni 4. Junii 1703. §. Quamobrem, coram R.P.D. de Omaña. Non vero est ea spolian-

8 liandus, & privandus à supradictis Monachis absque justa, & rationabili causa, dum retentio dicti scamni pro Patrono, & tota ejus familia prope Altare majus, non est incommoda, nec præjudicialis Ecclesiæ, neque impeditiva functionum Ecclesiasticarum. *Paris. conf. 149. num. 2.*
& seq. lib. 4. Lara de Annivers. & Cappell. lib. 1. cap. 24. num. 12. Lagunez. de fructibus par. 1. cap. 30. §. 1. n. 29. & seq. Antonell. de loco legal. lib. 1. cap. 3. n. 55. Pignatell. tom. 7. consult. 48. n. 1. Etiam in hypothesis, quod retentio ex causa facultativa processerit; nam licet concessio fuisset, ab initio gratuita, ex post tamen effecta fuit necessaria, & irrevocabilis. *Romaguera. ad Synod. Gerunden. lib. 3. tit. 14. cap. 2. num. 6. Giovagnon. d. conf. 8. n. 18. & seqq. Gratian. discept. forens. 110. n. 18. & seq., & alii in dicta Baren. scamni 4. Junii 1703. §. De jure cor. R.P.D. de Omaña.*

10 Potest etiam idem Patronus exigere à Cisterciensibus, quod sibi notificantur omnes luitiones censum spectantium ad eorum Monasterium, quod propriis sumptibus ædificavit, & dotavit, ac etiam, quod sibi consignet notula Instrumentorum, & jurium concernentium dotem ejusdem Monasterii; quia Patronus habet jus defendendi Ecclesiæ, & Monasteria Patrimonialia, ut dixi *Par. I. Can. IV.*, & curare debet, ut eorum bona conserventur, non dilapidentur, neque alienentur; ut in similibus terminis rescriptit *Rota in Barchinanen. Beneficiorum 30. Junii 1704. §. final. cor. R.P.D. Omaña.*

11 Sicuti posset exigere ab eisdem Cisterciensibus alimenta in casu inopiae, deducit prius necessariis pro Monasterii, ac Monachorum sustentatione, & pro Divino Cultu, & reparatione Ecclesiæ, juxta firmata *Par. I. Can. III.* & tradit *Tamburin. de jure Abbat. tom. 1. disput. 7. quæst. 5. n. 22.*

12 Ac etiam ab eisdem exigere, ut Missam offerre teneantur quotidiè, si fieri potest, pro Animabus Patronorum defunctorum; quod Patroni tam vivi, quam Defuncti participes fiant spiritualis fructus, quem dicti Religiosi orando, jejunando, aliqua pia opera tam communia, quam particularia exercendo apud Deum lucrantur; quod postquam fuerit facta electio Ministrorum Monasterii, debet eam significare Patrono pro tempore, ad

effectum, ut si voluerit, suum honestum impariatur assensum, juxta dispositio nem Sacrorum Canonum; dummodo hujusmodi conditiones in limine fundationis Monasterii fuissent à Fundatore, appositæ, & à Sede Apostolica approbatæ; uti de facto approbatæ fuerunt ab Alexandro VII. de voto Sacræ Congregationis Concilii, in limine fundationis trium Conventuum Fratrum Congregationis Hispaniæ Ordinis B. Mariæ de Mercede Provinciæ Andalusiæ favore Ducum Medinae Sidoniæ, ut appareat ex ejus Constitutione la 66. *Bullar. Rom. tom. V.*

Quin ulla tenus obest eidem Patrono præsens Canon; quia Gregorius ibi non prohibuit exigere à Cisterciensibus, ea quæ de jure competunt Patronis, ratione Jurispatronatus, sed solùm ea, quæ pro libito, occasione, & non ratione juris patronatus, indebitè ab ipsis extorquebant, nimirum bladum, vinum, evestiones, Animalia, & res alias pro ædificatio ne, ac munitione, suorum Castrorum, & Villarum, ac pro tyrociniis, torneamen tis, expeditionibus, & aliis usibus eorumdem Patronorum.

ARGUMENTUM.

An Imperatrices, & Reginæ introduci possint à Patrono in Domus, & Monasteria Cistercien sium.

S U M M A R I U M.

- 1 *Mulieribus est prohibitum ingredi Domos, & Monasteria Virorum, etiam si essent Fundatrices, ut num. 2. Limita, ut ibi.*
- 3 *Viris est prohibitum ingredi Monasteria Monialium, etiam si essent Fundatores; & n. 4. Limita, ut ibi.*
- 5 *Patronus introducere Potest in Domus, & Monasteria Cisterciensium Reginas, & alias Personas Regias. Et quare, vide n. 7.*
- 6 *Pontifex prohibendo Patronis introducere Fæminas in Domus Cisterciensium, intelligitur de illis Domibus, quæ sunt intra*